

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010557
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117010557.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému J. X., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 30.1.2020 č.k. 15T/21/2017-516, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3.9.2020 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný J. X., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom P. W., L. č. XXX/X, okr. Piešťany, t.č. v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov odsudzuje:

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému trest prepadnutia veci - otvárací nôž s čepeľou dĺžky asi 10 cm s vyrezaným trojuholníkom s tromi kruhmi na čepeľi a zlomenou špičkou s čierno žltou rúčkou.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/79/2018 zo dňa 11.03.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/39/2019 zo dňa 22.10.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 30.1.2020 č.k. 15T/21/2017-516 rozhodol tak, že obžalovaného J. X. uznal za vinného, že

dňa 25.09.2016 v čase asi o 01.00 hod. v meste O. na ulici Na hlinách, pri protihlukovej stene, v blízkosti predajne Tesco expres, pristúpil k K. K., pričom počas rozhovoru s ním vytiahol otvárací nôž s čepeľou dĺžky asi 10 cm s vyrezaným trojuholníkom s tromi kruhmi na čepeľi, ktorý držal vo voľne spustenej pravej ruke, pričom po chvíli sa ho spýtal, že či chce, aby ho dobil, odrezal mu hlavu, alebo dopichal ho s nožom, a následne k nemu pristúpil, chytil ho ľavou rukou za pravý rukáv bundy, pričom mal čepeľ noža obrátenú smerom ku K. K. vo výške jeho hrudníka vo vzdialenosti asi 0,5 metra a povedal mu, aby ho neklamal ohľadne I. L., následne ho pustil po chvíli schoval nôž a znova mu opakoval, aby ho neklamal a že pôjde s ním, na čo znova k nemu pristúpil a chytil ho pravou rukou na ľavé plece a povedal

mu: "Pod' lebo ti dám pravý hák" a udrel ho päšťou do ľavého ramena, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, kde ho ešte minimálne 2-krát kopol do ramena a znova vytiahol nôž a povedal mu, aby sa postavil, lebo mu odreže hlavu, a aby nekričal, načo sa K. K. zdvihol zo zeme a následne išli spolu smerom k prechodnému bydlisku K. K. na ulici G. č. X, O., pričom počas cesty sa ho obvinený na schodisku na U. ulici v O. za ďalších vyhrážok s nožom v ruke spýtal, čo má v šedej plátennej taške a následne mu prehľadal obsah tašky, z ktorého si obvinený zobral mobilný telefón zn. SONY Xperia 120, IMEI:355875051461313 a slúchadlá na telefonovanie neznámej farby a typu patriace K. K., a po príchode do bytového domu na ulici G. č. X, O., ho K. K. z obavy o svoj život a zdravie vpustil do rodinného domu, v ktorom býva a kde má prenajatú svoju izbu, kde mu obvinený svojvoľne vošiel do izby a túto mu prehľadal a prezrel, pričom v čase približne o 02.00 hod. dňa 25.09.2016 z bytu odišiel na neznáme miesto, čím svojim konaním nespôsobil K. K. žiadne zranenie, ktoré by si vyžiadali ošetrenie a spôsobil mu celkovú škodu vo výške 28,- Eur,

teda - iného násilím, hrozbou násilia a hrozbou inej ľažkej ujmy nútil, aby niečo konal a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, - proti inému použil hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, čím spáchal - zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, - zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona „per analogiam“ na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 16T/79/2018 zo dňa 11.03.2019, právoplatným dňa 22.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/39/2019 zo dňa 22.10.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci - otvárací nôž s čepeľou dĺžky asi 10 cm s vyrezaným trojuholníkom s troma kruhmi na čepeľi a zlomenou špičkou s čierno žltou rúčkou. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného K. K., nar. XX.XX.XXXX v V. W., K. republika, trvale bytom O., P. cesta XXX/XX s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie tak obžalovaný ako aj prokurátor. Obžalovaný podal odvolanie proti výrokom o vine a o treste. Prokurátor podal odvolanie proti výroku o treste, v neprospech obžalovaného. Obžalovaný neskôr, vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora, uviedol, že svoje odvolanie chcel zobrať späť, no nejakým nedopatrením toto jeho odvolanie odišlo z ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Podaním zo dňa 8. 7. 2020 obžalovaný zobral späť svoje odvolanie proti rozsudku zo dňa 30. 1. 2020. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo nariadené na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného a prokurátora, obžalovaný uviedol, že trvá na späťvzátí svojho odvolania, ktoré podal proti rozsudku. Predseda senátu odvolacieho súdu, postupom podľa § 312 ods. 4 Trestného poriadku zobral na vedomie späťvzatie odvolania obžalovaného. Predmetom odvolacieho konania tak zostalo odvolanie prokurátora proti výroku o treste, ktoré podal v neprospech obžalovaného.

3. Prokurátor v odôvodnení podaného odvolania uviedol, že súd v konečnom dôsledku pri určení výšky trestu odňatia slobody (4 roky a 8 mesiacov) obžalovanému J. X. postupoval neprimerane a v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 34 Trestného zákona, ktoré upravuje základné zásady ukladania trestov. Súd sa pri rozhodovaní a následnom ukladaní druhu a výmery trestu opomenul zaoberať okolnosťami uvedenými v § 34 ods. 4 Trestného zákona, a to najmä spôsobom spáchania činu (viacčinný súbeh dvoch závažných zločinov, dokonca so zbraňou - nožikom), jeho následkom, ako aj samotnou osobu páchatela a možnosťou jeho nápravy, pričom osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný J. X. bol v minulosti celkovo až 19-krát súdne trestaný (prevažne násilná, majetková a drogová trestná činnosť), pričom bol opakovane súdne trestaný i za zločiny rovnakého násilno-majetkového charakteru (trestné činy lúpeže), teda ide zjavne o špeciálneho recidivistu. Vzhľadom na osobu obžalovaného J. X. (viacnásobne súdne trestaná osoba a špeciálny recidivista) a opakovanú závažnú trestnú činnosť so zbraňou, čo nepochybne zvyšuje závažnosť takého konania, mal súd obvinenému J. X. uložiť trest prísnejší, spravodlivejší ako ten, ktorý mu uložil rozsudkom, sp. zn. 15T/21/2017, keď neodôvodnene a automaticky aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výške 4 roky a 8 mesiacov,

príčom ani tresty, ktoré boli obžalovanému J. X. uložené skoršími rozhodnutiami súdov, nemali na jeho osobu žiadny represívny a ani prevýchovný účinok. Pritom na použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona v prípade obžalovaného J. X. neboli splnené zákonné podmienky, keď súd toto zákonné ustanovenie vo všeobecnosti „môže“ použiť pri ukladaní trestu, t.j. „môže“ znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom, avšak nejde o automatické, obligatórne aplikovanie tohto zákonného ustanovenia v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom). Súd mal preto obžalovanému J. X. uložiť trest odňatia slobody vo výške minimálne 8 rokov. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému J. X. napadnutým rozsudkom nie je v súlade so zákonom s tým, že tento považujem za neprimerane nízky. Preto na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/21/2017 zo dňa 30.01.2020 a súčasne, aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozsudkom rozhodol. Rovnako sa prokurátor vyjadril aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu. Obžalovaný uviedol, že napadnutý rozsudok vo výroku o treste považuje za správny, nakoľko boli splnené podmienky na aplikáciu ustanovenia § 39 Trestného zákona. Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

4. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

5. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania prokurátora v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom prokurátora o tom, že uložený trest odňatia slobody je, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, neprimerane mierny.

7. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, v časti týkajúcej sa uloženého trestu uviedol: Páchatel' zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona sa potrestá trestom odňatia slobody na 7 až 12 rokov a páchatel' zločinu vydierania podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona trestom odňatia slobody na 4 až 10 rokov. Súd obžalovanému musel ukladať trest odňatia slobody, a to v súlade s ustanovením druhej vety § 34 ods. 6 Trestného zákona, pretože horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody v danom prípade prevyšuje päť rokov, a to u oboch zločinov. V prípade obžalovaného ide navyše o zbiehajúcu sa trestnú činnosť s trestnou činnosťou, zo spáchania ktorej bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 16T/79/2018 zo dňa 11.03.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/39/2019 zo dňa 22.10.2019, a preto súd obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody. Vychádzajúc z ustanovení o zásadách na ukladanie úhrnného trestu súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, ktorý je najprísnejšie trestným činom zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti. Hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody súd navyše zvýšil podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona z 12 na 16 rokov, a teda súd mal obžalovanému ukladať trest v sadzbe od 7 do 16 rokov pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pretože obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu v zásade priznal a tento aj oľutoval a tiež bol už za trestný čin v minulosti odsúdený, čo vyplynulo z odpisu registra trestov.

Súd však nemohol nezohľadňovať motív konania obžalovaného, kedy tento konal s cieľom nájsť svoju vtedajšiu priateľku, pričom v tomto smere výpoveď obžalovaného potvrdzuje aj poškodený, svedkovia S., J. a tiež svedkyňa I. L., ktorá bola tou osobou, ktorú obžalovaný u poškodeného hľadal. Svedkyňa I. L. navyše potvrdila, že v danom čase užívala drogy a tiež aj to, že drogy jej v jednom prípade ponúkol aj poškodený. Konanie obžalovaného je tak pochopiteľné, avšak neospravedliteľné, pretože na to, aby našiel svoju priateľku a chránil ju pred užívaním drog si vybral spôsob, ktorý nie je zákonom dovolený a svojim konaním spáchal trestné činy, z ktorých bol uznaný vinným týmto rozsudkom. Toto bol preto aj dôvod, pre ktorý súd vyhlásenie obžalovaného o vine prijal, hoci podstatná časť dokazovania bola už na hlavnom pojednávaní vykonaná a aj bez jeho vyhlásenia o vine by ho súd uznal vinným zo spáchania žalovaného skutku. Súd v prejednávacom prípade vyhlásenie obžalovaného prijal a „per analogiam“ aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona vychádzajúc zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti / nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017.

Dôvodom pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona je skutočnosť, že obžalovaný sa v zásade priznával k spáchaniu skutku, ale jeho spáchanie odôvodňoval z jeho pohľadu správnym dôvodom chrániť a nájsť svoju priateľku, ktorej niekto iný ponúka drogy. Z daných okolností je preto súd toho názoru, že v prejednávacom prípade na naplnenie účelu trestu v prípade obžalovaného postačí aj trest kratšieho trvania, a preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov. (7 rokov = 84 mesiacov, $84 : 3 = 28$, $84 - 28 = 56$, 56 mesiacov = 4 roky a 8 mesiacov). Takto uložený trest odňatia slobody je podľa názoru súdu trestom zákonným a spravodlivým, ktorý je spôsobilý plniť tak individuálnu ako i generálnu prevenciu, pričom zohľadňuje aj spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku obžalovaného, jeho osobu a jeho pomery.

8. Nesprávnosť postupu pri rozhodovaní prvostupňového súdu spočíva v tom, že aplikoval na daný prípad v predchádzajúcom odseku citované stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a na základe neho pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, podľa ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam.

9. Odvolací súd súhlasí s názorom prvostupňového súdu, že za danej situácie, ktorá vznikla na hlavnom pojednávaní, keď obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku až po vykonaní časti dokazovania v otázke viny, je možné takéto vyhlásenie prijať a rozhodnúť, že dokazovanie sa vo vzťahu k otázke viny ďalej nevykoná. Po prijatí takéhoto vyhlásenia o vine je preto možné zvažovať aj možnosť mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod jeho dolnú hranicu, v zmysle vyššie citovaného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

10. Prvostupňový súd odôvodnil svoje rozhodnutie použiť ustanovenia Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod jeho dolnú hranicu práve motívom konania obžalovaného. Podľa prvostupňového súdu bolo konanie obžalovaného vedenej motívom chrániť a nájsť

svoju priateľku, ktorej niekto iný ponúkal drogy, čo vyplynulo zo svedeckých výpovedí, ktoré vo svojom odôvodnení uvádza prvostupňový súd. Mal to byť práve aj poškodený, ktorý v jednom prípade mal ponúknuť drogy priateľke obžalovaného.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu však prvostupňový súd precenil význam motívu, ktorým malo byť vedené konanie obžalovaného. Poznanie motívu páchatel'a trestného činu, je jedným z predpokladov spravodlivého rozhodnutia o treste. V tomto prípade však pri úvahe o výške trestu bolo potrebné zohľadniť, okrem motívu, aj ďalšie významné skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania.

12. Je to predovšetkým osoba obžalovaného, ktorý opakovane pácha trestnú činnosť, za ktorú bol v minulosti už trestaný. Početnosť odsúdení obžalovaného, ako aj závažnosť trestných činov, za ktorých spáchanie bol už v minulosti súdne trestaný, svedčia jednoznačne o tom, že obžalovaný je kriminálne narušená osobnosť. V tomto smere osobu obžalovaného opísal výstižným spôsobom prokurátor vo svojom odvolaní. Preto odvolací súd na tomto mieste na tento opis osoby obžalovaného iba odkazuje, bez potreby jeho opakovania. Kriminálnu minulosť obžalovaného pritom súd správne zistil oboznámením jeho odpisu z registra trestov, no z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by túto zohľadnil pri úvahe na výšku trestu. To považuje odvolací súd za zásadnú chybu prvostupňového rozhodnutia.

13. Rovnako sa prvostupňový súd dopustil chyby, keď nezohľadnil, že obžalovanému ukladá trest za viacnásobnú, úmyselnú, zbiehajúcu sa trestnú činnosť a to navyše za takú trestnú činnosť, ktorej spáchania sa obžalovaný už v minulosti dopustil a bol za ňou aj právoplatne odsúdený.

14. Skutočnosti uvedené v odseku 12 a 13 majú podľa názoru odvolacieho súdu rozhodujúci vplyv na to, či je možné v tomto prípade použiť, v zmysle citovaného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ustanovenia § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody. Obe uvedené skutočnosti, najmä vo svojej kombinácii neumožňujú v tomto prípade aplikovať uvedené stanovisko. Závažnosť posudzovanej trestnej činnosti (ktorá vyplýva z osoby obžalovaného, spôsobu jej spáchania a mnohosti trestnej činnosti) dáva priestor skôr k úvahám o uložení vyššieho trestu odňatia slobody ako na spodnej hranici trestnej sadzby, bližšie k jeho polovici. Vyhlásenie o vine obžalovaného, ktoré je pri rozhodovaní o treste potrebné zohľadniť, má za následok, že nebude uložený trest odňatia slobody vo vyššej výmere, ale trest pri spodnej hranici trestnej sadzby.

15. S poukazom na zistenia a závery, ku ktorým dospel odvolací súd pri prieskume napadnutých výrokov, rozhodol o zrušení výrokov o treste a spôsobe ich výkonu.

16. Pri splnení podmienok uvedených v ustanovení § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd sám rozhodol o treste pre obžalovaného. Výška uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov je primeraná a splní najmä účel generálnej prevencie. Uloženie takéhoto trestu odňatia slobody predovšetkým zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a ochráni spoločnosť pred jeho protiprávnym konaním. Zároveň môže byť dostatočnou výstrahou pre iných občanov a signálom, že opätovné páchanie závažnej a násilnej trestnej činnosti môže viesť k výrazným trestnoprávnym sankciám. Uloženie trestu odňatia slobody ako súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1, podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, bolo zo strany prvostupňového súdu správne. Rovnako aj použitie ďalších ustanovení Trestného zákona tak, ako sú citované v napadnutom výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, bolo bezchybné, preto ich odvolací súd prevzal bezo zmeny aj do výroku svojho rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.